

יומן קרבי 1

המא"ז יצחק עדר

- 1.7.1948 קביעת עמדות. שמירה צבאית בשטח ההפקר.
בלילה סורים במנסורה – נסוגים בבוא הצבא שבא לפנינו.
- 2.7.1948 05:00 מגיעים. פורקים המבצרים – 11 עמדות – לא מוצאים סימני גדר שפורקו ע"י הסורים. רק 4 בחורות באו.
07:30 מגיעים עוד חומרים ובחורות.
- 09:00 עוד בחורות – עד 10:00 כל הבנות מסתננות עד למנסורה, יחד עם האמבולנס.
10:00 המים מגיעים. אוכלים סנדוויצ'ים.
12:00 צהריים בחוץ – חם מאד. זבובים לאלפים.
- 14:00 UNO מצווה להפסיק עבודה – הפרת הפוגה. אמרנו לקצינים שאנו מחכים להוראות, ובינתיים ממשיכים בעבודה. חיים סנדלר מגיע, צריך להיות מא"ז.
- 3.7.1948 אברהם מכפר סאלד להדרכה לשבוע ימים. הנשק מגיע לעת ערב – עובדים כל הלילה לנקות אותו ומחלקים אותו למחרת.
- 4.7.1948 חלוקת הנשק נגמרת. קובעים מקומות לכל אחד. במקרה של צורך, הצבא עוד שומר – העמדות נגמרות אבל קשה מאד להכניסם לאדמה. אספה כללית ראשונה ב"מטבח" – החורבה על יד המקלט. המא"ז מפריע - סכנה של התקהלות – הפצצות וכו'... ממשיכים בכל זאת. קובעים ועדה מרכזת.
- 5.7.1948 המחלקה יוצאת לסיור לירדן וחוזרים למחרת. הם מקבלים חומרי נפץ כדי לנסות לפוצץ את גשר בנות יעקב.
- 6.7.1948 אין מים. הטנקר מתקלקל – מקבלים מים מטנקר של ג'יב יוסף. האמבולנס עוזב. הצבא עוד פעם מסייר את שטח ההפקר לצפון.
- 7.7.1948 לפני גמר ההפוגה רוצים עוד להכניס את העמדות לתוך האדמה. הגדר עוד לא נגמר. מתאמנים בקדחתנות. תנועה ב-230.
- 8.7.1948 מחליטים שלא כדאי להמשיך לאכול בחוץ. מקימים סככה מול המקלט. מגיע מק 13.
- 9.7.1948 גמר ההפוגה. האנשים כל הזמן בעמדות. המטבח פועלת כרגיל, באים קבוצות קבוצות לאכול. הצבא יוצא בערב עם כמה חברים שלנו – סבלים – לפוצץ את גשר בנות יעקב. לא מצליחים וחוזרים. הרוקזק של חיים סיל לא חוזר.
- 10.7.1948 כתגובה על נסיון הפיצוץ מפגיזים את מנסורה באש תותחים. לא יכולים לפגוע במחנה. 2 פגזים פוגעים לפני עמדה 6. פגז אחד ב"חיזרה". היתר עוברים את הרכס מאחורינו. בלילה רואים

טנק על הרכס. משה ה. רואה אותו ראשון. תופסים עמדות מחדש. מכינים בקבוקי מולוטוב. מוציאים את הפיאט.

23:00 ארגעה. ישנים בעמדות.

11.7.1948 דוד (הקצין) עוזב עם המחלקה. באה מחלקה מצפת עם 2 כיתות בזא.

נשארים כמעט כל היום בעמדות. בלילות קרבות עזים בסביבת ירדה ודרדרה. פעולת 'ברוש' הולכת ונגמרת בכשלוש. אין מים. הטנק מתקלקל כל יום. משטר מים.

12.7.1948 אברהם מכפר סאלד עוזב. האוטו נוסע לצפת ומביא חומרי ריהוט. המובילים: חיים ו', טומי, יוסף ר'. את משה ב"ח עוד לא ראינו – (היה אמור לבוא לתת דוח עלהמצב).

13.7.1948 הקרבות נמשכים. ירדה בידי האויב. התקפות נגד 223. נתפס ע"י הסורים. גם 230. עין'2 (השם של תחנת הקשר במנסורה ברשת הקשר הצבאית) עובד יום ולילה.

14.7.1948 נוסעים עוד פעם לצפת, מביאים המון מחצלות ושמיכות. מפגיזים את מחניים וראש פינה בלי הפסק בתותחים וגם באוירונים. מחליטים לחפור תעלות אנטי-אוייר. מקימים את הנשק אנטי-אוייר תצפית א.א : רודה.

15.7.1948 בלילה יורים עלינו מ-223. האויב נסוג משם ומ-230. ירדה בידינו. אילת הופגזה קשה. ממשלט מעבר לירדן "העץ" יורים ממכונת יריה עלינו. עונים עם הבזות. מחליפים את 2 כיתות הבזה בכיתה אחרת.

16.7.1948 הבזות מטרידות כל הלילה – תגובה הפגזה – 4 פצצות מתפוצצות, אחת מתרסקת על קיר אבנים מאחורי האוהל של לו ואינגה. מוצאים אותה ב-12. הטנק נחרב. אוהלים נהרסים ואף אחד לא נפגע. התעלות א.א שלנו מצוינות (נוקי דיקי ושילה היו בתעלה בערך 10 מטר ממקום הפצצות).

17.7.1948 אין מים. משטר חסכון חמור. אין לרחיצה – רק לפי הוראות החובשת. בבוקר מקבלים ספל לניקוי שיניים. לא מפריעים לשתייה. חיים סנדלר עוזב. אני (יצחק עדר ר.ג.) נשאר לבד, בלי נסיון, עם אנשים שסומכים עלי – בלי הצדקה – נראה מה שיביא היום. נצטרך לעשות בלוף. המציצים שלנו משתוללים ב'משמר'. גומרים את הגדר החיצוני.